

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปและสถานการณ์แนวโน้มของจังหวัดภูเก็ต

สภาพทั่วไป

1.ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดา ตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตร หรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ 688 กิโลเมตร ทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพานเทพ
กระษัตรี	
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

2.ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะพื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

3.ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ป่าไม้

ตารางแสดงขนาดพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภท	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม)			
	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551
ป่าบก	75.53	75.53	75.53	75.53
- ป่าสงวน	31.17	31.17	31.17	31.17
- ป่าทั่วไป	44.36	44.36	44.36	44.36
ป่าชายเลน	22.79	22.79	22.79	22.79

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

ตารางแสดงสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัด

ประเภท	สัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัด (%)			
	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551
พื้นที่ป่าไม้	18.16	18.16	18.16	18.16
พื้นที่ป่าอนุรักษ์	13.96	13.96	13.96	13.96
พื้นที่ป่าชายเลน	4.20	4.20	4.20	4.20
พื้นที่ป่าชุมชน	0.12	0.12	0.12	0.12
พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ	0.09	0.09	0.09	0.09

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

ป่าไม้ของจังหวัดภูเก็ตแบ่งออกได้เป็น 4 แบบใหญ่ ๆ คือ

ป่าเขตร้อนชื้น เป็นป่าค่อนข้างรก ด้านล่างมีไม้เล็ก ๆ ค่อนข้างรกทึบ ส่วนใหญ่อยู่แถบภูเขา หุบเขา เป็นแถบเขาพระแทว เขานาคเกิด เขาบางคู

ป่าชายเลน เป็นป่าไม้ผลัดใบในเขตร้อนชื้น ส่วนใหญ่เรียกว่าป่าโกงกาง ต้นฟังกา มีมากแถบด้านตะวันออกของเกาะตั้งแต่ท่าฉัตรไชยตอนเหนือไปจดด้านใต้ แหล่งป่าชายเลนที่สำคัญคือ ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา ป่าชายเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าชายเลนคลองพารา ตลอดไปแนวคลองบางโรง คลองท่าเรือ คลองบางชีหล้า และคลองท่าจีน ต้นไม้ที่มีมากในแถบป่าฟังกาคือ ต้นฟังกา แสม ลำพู ตะบูน ปรังทะเล เป้า เหงือกปลาหมอ

ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่งผลัดใบ ขึ้นในบริเวณที่น้ำทะเลไปถึง ป่าชายหาด เป็นป่าที่ถูก บุกรุกมากที่สุด ในการทำที่ปักด้านท่องเที่ยวและการเลี้ยงสัตว์น้ำริมฝั่ง ต้นไม้สำคัญคือ พวงहुกวาง ดินเป็ดทะเล สนทะเล โพธิ์ทะเล หยีน้ำ จิก ป่าชายหาดของภูเก็ต เช่นที่ หาดในยาง ท่าฉัตรไชย

ป่าพรุ ป่าในพื้นที่ลุ่มน้ำท่วมตลอด ชาวภูเก็ตเรียก โพละ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสันทรายกั้นน้ำทะเลไว้จนน้ำแห้งลง มีพืชขึ้น เป็นพวก ผักกูด ลำเพ็ง จูด เสม็ด หย้างวงช้าง โพละ ของภูเก็ตเคยมี เช่น บริเวณหาดไม้ขาว พรุทับเขย พรุยายรัตน์ พรุจืด พรุยาว พรุจิก พรุไม้ขาว ปัจจุบันถูกบุกรุกถมเกือบหมด หากไม่ถมก็จะขุดลอกเป็นแหล่งเก็บน้ำ ทำลายระบบนิเวศน์ที่ภูเก็ต ขณะนี้มีเหลือแค่พรุจิกซึ่งอาจถูกถมในไม่ช้า

2. แหล่งน้ำธรรมชาติและพื้นที่ชุ่มน้ำ

จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งน้ำบนดินและแหล่งน้ำใต้ดิน ไม่มีแม่น้ำสายหลัก มีเฉพาะลำคลองและธารน้ำสายสั้น ๆ จำนวน 118 สาย มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ 2 แห่ง คือ ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ตและอุทยานแห่งชาติสิรินาถ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ 1 แห่ง คือ พรุบ้านไม้ขาว

3. ชายหาดและชายฝั่ง

ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ตมีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก วางตัวตามแนวชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะฟักของไข่เต่าทะเล ในบริเวณชายหาดยังมีระบบนิเวศที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ป่าชายหาด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลักคือ การสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

4. ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

แนวชายฝั่งทะเลของประเทศไทย 2,815 กิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่างๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากร ธรรมชาติที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัจจุบันทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำลังประสบปัญหาความเสื่อมโทรม อันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของกิจกรรมต่าง ๆ บริเวณชายฝั่ง

ด้านการลงทุน

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบด้านการค้าขาย มีความพร้อมในสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน มีการขยายตัวด้านเศรษฐกิจการลงทุน ธุรกิจการค้าและบริการมีการแข่งขันกันสูง ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่

ในปี 2551 จังหวัดภูเก็ตมีนักลงทุนมาจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งบริษัทและห้างหุ้นส่วนใหม่ทั้งสิ้น 1,583 แห่ง แบ่งเป็นจดทะเบียนบริษัท 1,274 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 309 แห่ง เงินทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 3,807,771,500 บาท ยกเลิกกิจการไปทั้งสิ้น 329 ราย

ในภาพรวมของจังหวัดในขณะนี้บริษัทที่ดำเนินธุรกิจอยู่ทั้งสิ้น 10,152 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3,468 แห่ง ห้างหุ้นส่วนสามัญบุคคล 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 13,637 แห่ง โดยมีธุรกิจที่มีการจดทะเบียนดำเนินการมาก 5 อันดับแรก ประกอบด้วย ธุรกิจเรียลเอสเตท ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่รองรับการเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจจัดสรรที่ดิน และธุรกิจรักษาความปลอดภัย ซึ่งการจดทะเบียนบริษัทไม่ต่ำกว่า 70% เป็นการร่วมลงทุนระหว่างไทยกับคนต่างชาติ โดยคนไทยถือหุ้น 51% และต่างชาติถือหุ้น 49%

การอุตสาหกรรม

จังหวัดภูเก็ตมีอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 411 โรงงาน มีเงินลงทุนรวม 6.16 ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน 6,937 คน พื้นที่ที่มีโรงงานตั้งมากที่สุดคือ อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน 315 โรงงาน รองลงมาคือ อำเภอกะทู้ 67 โรงงาน และอำเภอดอนสัก จำนวน 28 โรงงาน

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

จากการที่จังหวัดภูเก็ต เป็นเกาะตั้งอยู่ในทะเลอันดามัน และมีพื้นที่น้อยที่สุดของภาคใต้ ซึ่งอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งสินแร่ในดินและในน้ำ จึงทำให้จังหวัดภูเก็ตมีความเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นหลัก โดยมีอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตประกอบด้วย อุตสาหกรรมถลุงแร่ดีบุก อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากยางพารา อุตสาหกรรมปลาป่น และอุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการขุดแร่ปัจจุบันลดบทบาทลง มีเพียงโรงงานถลุงแร่เพียง 1 แห่ง ซึ่งเป็นแห่งเดียวของประเทศ วัตถุดิบเกือบทั้งหมด นำเข้าจากต่างประเทศ

โครงสร้างของตลาดและศูนย์กลางการค้า

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบด้านการค้าขาย มีความพร้อมในสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน มีการขยายตัวด้านเศรษฐกิจการลงทุน ธุรกิจการค้าและบริการมีการแข่งขันกันสูง ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่ โครงสร้างการตลาดสินค้าต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกได้ดังนี้

1. **ศูนย์กลางด้านการค้า** จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีกำลังซื้อสูง เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญและมีชื่อเสียงของโลก มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดการแข่งขันด้านการค้าค่อนข้างสูง มีห้างสรรพสินค้าเข้ามาเปิดให้บริการมาก ทั้งห้างสรรพสินค้าที่เป็นของคนไทย และของต่างชาติ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณย่านการค้าที่สำคัญของจังหวัดคือ เขตอำเภอเมือง และอำเภอกะทู้

2. ศูนย์กลางด้านการตลาด

2.1 ตลาดสินค้าเกษตร เป็นตลาดที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรที่นำมาจากจังหวัดใกล้เคียง จากเกษตรกรในท้องถิ่นและจากแหล่งผลิตในภาคกลาง เป็นตลาดจำหน่ายสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพ ตลาดสินค้าเกษตรในจังหวัด ได้แก่

- 1) ตลาดสดเทศบาล 1 (ตลาดบันช้าน) ตั้งอยู่บนถนนรอง อำเภอเมือง
- 2) ตลาดสดเทศบาล 2 (ตลาดบางเหนียว) ตั้งอยู่บนถนนอ้อมซิมผ่าย อำเภอเมือง
- 3) ตลาดดาวทาวน์ ตั้งอยู่บนถนนรอง อำเภอเมือง

2.2 ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค/ตลาดนัด สำหรับการใช้จ่ายของผู้บริโภค นอกเหนือจากย่านการค้า และห้างสรรพสินค้าแล้ว ยังมีศูนย์กลางที่เป็นตลาดนัดสำหรับผู้บริโภค กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอในจังหวัด ภูเก็ต

การเกษตรกรรม

จากพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดภูเก็ต 339,396 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 144,787 ไร่ หรือคิดเป็น ร้อยละ 42.66 ของพื้นที่ทั้งหมด อัตราการถือครองพื้นที่ทำการเกษตรต่อครัวเรือน 20.02 ไร่

ตารางแสดงการถือครองที่ดินของเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ถือครอง (ไร่)	พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	พื้นที่อื่นๆ (ไร่)	หมายเหตุ
เมือง	81,653	42,911	21,962	109,457	พื้นที่อื่นๆ เช่น พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ราชพัสดุ ฯลฯ
กะทู้	32,884	25,229	14,721		
ถลาง	132,277	109,922	108,104		
รวม	246,814	178,062	144,787	109,457	

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

การท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ได้แก่

1) **สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ** เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีสภาพพื้นที่เป็นเกาะ ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย อาทิ แหลมพรหมเทพ เขารัง อ่าวกะตะ อ่าวกะรน อ่าวป่าตอง หาดสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) หาดแหลมกาใหญ่ หาดราไวย์หาดในหาน อ่าวกมลา เกาะเฮ เกาะแก้ว เกาะโหลน หมู่เกาะราชา แหลมสิงห์ อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว เป็นต้น

2) สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีท้องถิ่น อาทิ ศูนย์หัตถกรรม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติถลาง วัดฉลองหรือวัดไชยธาราราม วัดพระนางสร้าง วัดพระทอง งานท้าวเทพสตรีท้าวศรีสุนทร

3) สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อาทิ อนุสาวรีย์หลัก 60 ปี อนุสาวรีย์วีรสตรี

4) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ งานท้าวเทพกษัตรีท้าวศรีสุนทร งานประเพณีปล่อยเต่าเทศกาลอาหารทะเล งานประเพณีผ้อต่อ ประเพณีกินผัก มหกรรมไตรกีฬา งานประเพณีลอยเรือชาวเลเทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต งานแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน เป็นต้น

5) สถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อาทิ สวนผีเสื้อ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น

จากสถิติของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี 2551 มีจำนวนถึง 5,005,653 ล้านคน มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 94,239.52 ล้านบาท ซึ่งจะเห็นได้จากตารางดังนี้

ตารางแสดงข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

รายการข้อมูล	มกราคม – ธันวาคม 2551		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน	1,722,243	3,283,410	5,005,653
นักท่องเที่ยว	1,566,344	3,160,349	4,726,693
นักท่องเที่ยว	155,899	123,061	278,960
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจำแนกตามพาหนะการเดินทาง	1,722,243	3,283,410	5,005,653
เครื่องบิน	545,743	2,086,225	2,631,968
รถไฟ	-	-	-
รถโดยสารประจำทาง	423,527	501,642	925,169
รถส่วนตัว	752,973	566,068	1,319,041
อื่น ๆ	-	129,475	129,475
จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทที่พัก	1,566,344	3,160,349	4,726,693
บ้านญาติ/เพื่อน	467,428	151,989	619,417
ที่พักในอุทยานฯ	-	-	-
บ้านรับรองฯ	-	-	-
อื่น ๆ(อพาร์เมนท์ วัด เป็นต้น)	26,330	75,856	102,186

รายการข้อมูล	มกราคม – ธันวาคม 2551		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว(วัน)	2.96	5.57	4.71
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน	2,835.45	4,551.50	4,186.70
นักท่องเที่ยว	2,858.54	4,565.74	4,210.25
นักท่องเที่ยว	2,150.43	2,514.52	2,311.05
รายได้(ล้านบาท)	13,567.65	80,671.87	94,239.52
นักท่องเที่ยว	13,232.40	80,362.43	93,594.83
นักท่องเที่ยว	335.25	309.44	644.69

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคใต้เขต 4

โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

1) ระบบขนส่งทางบก จังหวัดภูเก็ต มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่าง หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ที่สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา มีรถยนต์ประจำทางบริการ ทั้งรถปรับอากาศ รถปรับอากาศพิเศษ และรถธรรมดา วิ่งบริการระหว่างจังหวัด โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 เป็นถนนสายหลัก ผ่านสะพานท้าวเทพกระษัตรี และสะพานสารสิน ผ่านอำเภอถลางเข้าสู่ตัวเมืองภูเก็ต

สำหรับระบบขนส่งมวลชนในเขตเมือง มีบริการรถโดยสารขนาดเล็ก รถตุ๊กๆ ตลอดจนมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นจำนวนมาก จากบริเวณศูนย์กลางเมืองภูเก็ตไปยังชุมชนต่างๆ และสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด

สถิติจำนวนรถที่จดทะเบียนในเขต จังหวัดภูเก็ต ปี 2548 – 2551

ประเภทของรถ	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	2,243	2,642	2,751	2,837
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	35,843	43,085	49,470	54,641
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	29,649	34,665	37,699	39,219
รถยนต์ 4 ล้อเล็กรับจ้าง (รถตุ๊ก ตุ๊ก)	518	515	516	515
รถจักรยานยนต์	188,780	204,307	213,075	222,417
รวม	257,033	285,214	303,511	319,629

(ที่มา : ฝ่ายทะเบียนรถและขนส่ง สำนักงานขนส่ง จังหวัดภูเก็ต)

2) ระบบการขนส่งทางน้ำ จังหวัดภูเก็ตมีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ณ บริเวณอ่าวมะขาม เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ที่สามารถติดต่อกับประเทศแถบตะวันตกได้โดยตรง และเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวขนาดเล็กอีก 14 แห่ง และท่าเทียบเรือน้ำมัน 2 แห่ง ติดต่อเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือภูเก็ต ท่าเรือกระบี่ และท่าเรือกันตังจังหวัดตรัง

3) การขนส่งทางอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีมีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน

การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต ขึ้นกับการไฟฟ้าเขต 2 (นครศรีธรรมราช) ภาค 4 รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ที่สถานีไฟฟ้าย่อยภูเก็ต 1 และ 2 ในระบบแรงสูง 33,000 โวลต์ และสถานีไฟฟ้ากลาง ในระบบแรงสูง 115,000 โวลต์ มีสายจำหน่ายแรงสูงในจังหวัด 20 พิคเคอร์ มีความต้องการไฟฟ้าประมาณ 150 เมกกะวัตต์ มีการไฟฟ้าในสังกัด 2 แห่ง คือ การไฟฟ้าภูมิภาค อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเชื่อมโยงระบบจำหน่ายจากการไฟฟ้าจังหวัดภูเก็ต และรับไฟจากสถานีไฟฟ้ากลาง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นเกาะที่อยู่กลางทะเล ห่างจากฝั่งภูเก็ต ประมาณ 50 กิโลเมตร เชื่อมโยงระบบจำหน่ายจาก สถานีไฟฟ้ากลางจ่ายไฟตลอด 24 ชั่วโมง มีภารกิจในการให้บริการด้านการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าแก่ประชาชน ธุรกิจ และอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ทั้งหมด และจังหวัดพังงาบางส่วนรวม 122 หมู่บ้าน คือ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา มีสำนักงานการไฟฟ้าเพื่อให้บริการกระจายครอบคลุมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ จำนวน 3 แห่ง คือ การไฟฟ้าจังหวัดภูเก็ต, การไฟฟ้าอำเภอถลาง และการไฟฟ้าอำเภอเกาะยาว

การประปา

การบริการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีหน่วยงานรับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ

1.เทศบาลนครภูเก็ต ผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมชนเหมือง 9 แห่ง ทั้งของเอกชน และเทศบาลเอง ประกอบด้วย

- ชุมชนน้ำหน้า รพ. วชิระเก็ต	ความจุ	127,000	ลบ.ม
- ชุมชนน้ำชอยพะเนียง	ความจุ	72,000	ลบ.ม
- ชุมชนน้ำเทศบาล	ความจุ	334,000	ลบ.ม
- ชุมแผ่นดิน	ความจุ	732,900	ลบ.ม
- ชุมน้ำริมถนนวิจิตรสงคราม	ความจุ	222,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัททอณูกาย อ.กะทู้	ความจุ	2,000,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำคุณคณิต	ความจุ	73,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัททอณูกายเจ้าฟ้า	ความจุ	1,000,000	ลบ.ม

2. การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการผลิตน้ำประปาจาก 2 แหล่ง คือ โรงกรองน้ำกะหลิม และ โรงกรองน้ำบางวาด

3. การประปาท้องถิ่น จำนวน 5 แห่งให้บริการในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง

- การประปาเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี
- การประปาเทศบาลตำบลเชิงทะเล
- การประปาบ้านสะปำ
- การประปาเทศบาลเมืองป่าตอง
- การประปา อบต.เทพกระษัตรี

การสื่อสาร

1) โทรศัพท์ การบริการด้านโทรศัพท์ในจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการโดย บริษัท ทศท.คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) แบ่งชุมสายเพื่อให้บริการแก่ชุมชนต่าง ๆ 12 ชุมสาย จำนวนเลขหมายที่เปิดให้บริการแล้ว 90,941 เลขหมาย

2) ไปรษณีย์และโทรเลข การให้บริการด้านไปรษณีย์และโทรเลขทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และต่างประเทศ ดำเนินการโดยสำนักงานการสื่อสารไปรษณีย์เขต 8 โดยผ่านการให้บริการโดยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 11 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ

3) วิทยุโทรทัศน์ พื้นที่จังหวัดภูเก็ต ได้รับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ได้ชัดเจนทุกช่อง คือ 3,5,7,9,11 และ Thai PBS และยังมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ส่วนภูมิภาค 1 สถานี คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต กรมประชาสัมพันธ์ ตั้งอยู่บนเขาริง อำเภอเมืองภูเก็ต แพร่ภาพออกอากาศทางช่อง 11 นอกจากนั้นยังมีเคเบิลทีวี 2 สถานี คือ ภูเก็ตเคเบิล และ KPP

4) วิทยุกระจายเสียง จังหวัดภูเก็ตมีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 7 สถานี ออกอากาศในระบบ FM 5 สถานี และระบบ FM-AM 2 สถานี มีสถานีวิทยุชุมชน 42 สถานี

5) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ได้แก่ หนังสือพิมพ์เสียงใต้, เศรษฐกิจธุรกิจ, ภูเก็ตโพสต์, อันดามันโพสต์, เสียงทักษิณ, อินไซด์ภูเก็ต, มติใต้, และที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ คือ ภูเก็ตกัสเซ็ท

ประชากรและความหนาแน่นของประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2551 มีจำนวน 322,104 คน แยกเป็นชาย 152,909 คน หญิง 169,195 คน คำนวณความหนาแน่นของประชากร 592 คนต่อตารางกิโลเมตร

จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต ตามทะเบียนราษฎร เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2550 และ ปี 2551

กลุ่มอายุ (ปี)	ปี 2550			ปี 2551		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
0-5	15,832	14,746	30,578	16,249	15,279	31,528
6-10	12,710	12,167	24,877	12,747	12,213	24,960
11-15	13,008	12,608	25,616	13,456	13,188	26,644
16-20	10,883	11,852	22,735	11,648	12,749	24,397
21-25	10,550	12,661	23,211	10,577	12,543	23,120
26-30	13,788	16,850	30,638	13,753	16,985	30,738
31-35	14,052	16,620	30,672	14,577	17,290	31,867
36-40	14,093	16,416	30,509	14,470	16,910	31,380
41-45	12,339	13,508	25,847	12,750	14,301	27,051
46-50	9,371	10,553	19,924	10,047	11,246	21,293
51-55	7,006	7,964	14,970	7,237	8,378	15,615
56-60	5,055	5,547	10,602	5,494	5,944	11,438
61-65	3,285	3,472	6,757	3,455	3,822	7,277
66-70	2,558	2,987	5,545	2,663	3,017	5,680
71-75	1,781	2,256	4,037	1,871	2,316	4,187
76-80	1,125	1,592	2,717	1,218	1,743	2,961
มากกว่า 80 ปี	763	1,382	2,145	697	1,271	1,968
รวม	148,199	163,181	311,380	152,909	169,195	322,104

ที่มา: กรมการปกครอง

ด้านแรงงาน

อัตราผู้อยู่ในวัยแรงงานของจังหวัดภูเก็ตในปี 2551 (ณ เดือนธันวาคม 2551) คิดเป็นร้อยละ 51.73 ของจำนวนประชากรทั้งหมด มีจำนวนแรงงานเพียง 152,097 คน โดยเป็นผู้มีงานทำ 150,620 คน ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาบริการ ประเภทโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่ง ขายปลีกฯ และสาขาการก่อสร้าง ซึ่งเมื่อเทียบกับความเป็นจังหวัดท่องเที่ยวแล้วถือว่าจำนวนแรงงานน้อย เนื่องจากภาคธุรกิจท่องเที่ยวและต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว เป็นภาคธุรกิจสำคัญที่มีความต้องการแรงงานมาก โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว โดยจังหวัดภูเก็ต มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 197 บาท สูงเป็นอันดับหนึ่งของ

ภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาแรงงานต่างถิ่น หลังไหลเข้ามาทำงานในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านด้วย

การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมด 97 แห่ง แบ่งเป็นตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 89 แห่ง ปวช. – ปวส. 6 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

จำนวนสถานศึกษาในระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับที่เปิดสอน

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน
1. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต	
1.1 ประเภททั่วไป	
- ระดับประถมศึกษา	41
- ระดับมัธยมศึกษา	6
1.2 ประเภทขยายโอกาสทางการศึกษา	12
1.3 ประเภทศึกษาสงเคราะห์	1
1.4 ประเภทการศึกษาพิเศษ	1
2. สถานศึกษาสังกัดเอกชน	
2.1 ประเภทอนุบาล	8
2.2 ประเภทอนุบาล-ประถมศึกษา	7
2.3 ประเภทประถมศึกษา	2
2.4 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น	1
2.5 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	2
2.6 ประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	1
2.7 ประเภทอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.-ปวส.)	2
3. สถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต	5
4. สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	4
รวมทั้งพื้นที่	95

สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีโรงเรียนในสังกัด 4 แห่ง คือ โรงเรียน อบจ. บ้านตลาดเหนือ โรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต โรงเรียน อบจ.บ้านไม้เรียบ และ โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน ซึ่งได้รับถ่ายโอนมาจากกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
อนุบาล 1	55	67	122	4	-	3	-	1	-	3	-	-	35	9
อนุบาล 2	57	44	101	3	-	3	-	1	-	3	-	-	40	11
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	112	111	223	7	-	6	-	2	-	6	-	-	38	10

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 - ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 1	87	84	171	4	2	5	-	-	-	7	-	-	40	15
ประถมศึกษาปีที่ 2	71	79	150	4	1	6	-	-	-	7	-	-	48	26
ประถมศึกษาปีที่ 3	87	76	163	4	1	6	-	-	-	6	1	-	37	11
รวม	245	239	484	12	4	17	-	-	-	20	1	-	42	17

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล ป.4- ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	82	81	163	4	1	5	1	-	-	6	-	-	38	13
ประถมศึกษาปีที่ 5	69	84	153	4	1	4	-	2	-	4	1	-	34	10
ประถมศึกษาปีที่ 6	85	100	185	4	-	3	2	4	-	2	1	-	36	10
รวม	236	265	501	12	2	12	3	6	-	12	2	-	36	11

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.1 – ม.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	129	115	244	6	2	10	1	3	-	11	1	-	35	8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	134	124	258	6	6	5	1	-	-	10	1	-	37	10
มัธยมศึกษาปีที่ 3	101	97	198	5	5	3	-	1	-	8	-	-	27	4
รวม	364	336	700	17	13	18	2	4	-	29	2	-	33	7

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	6	15	21	1	2	3	1	-	-	5	-	-	39	17
มัธยมศึกษาปีที่ 5	12	20	32	1	2	1	1	-	-	3	-	-	45	23
มัธยมศึกษาปีที่ 6	7	15	22	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	25	50	75	3	4	4	2	-	-	8	-	-	42	20

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล-ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1- ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	112	111	233	7	6	-	2	-	-	6	-	-		
ช่วงชั้นที่ 1	245	239	484	12	4	17	-	-	-	20	1	-		
ช่วงชั้นที่ 2	236	265	501	12	2	12	3	6	-	12	2	-		
ช่วงชั้นที่ 3	364	336	700	17	13	18	2	4	-	29	2	-		
ช่วงชั้นที่ 4	25	50	75	3	4	4	2	-	-	8	-	-		
รวม	982	1,001	1,983	51	29	51	9	10	-	75	5	-		

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ.บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502)

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 2	34	26	60	2	-	2	1	2	-	2	-	-	32	11
อนุบาล 3	34	34	68	2	-	2	-	2	-	2	-	-	30	2
รวม	68	60	128	4	-	4	1	4	-	4	-	-	31	7

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 - ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	52	36	88	3	-	2	-	1	-	2	-	-	55	31
ประถมศึกษาปีที่ 2	33	39	72	2	-	2	-	1	-	2	-	-	45	23
ประถมศึกษาปีที่ 3	35	46	81	2	-	4	-	-	1	3	-	-	43	20
รวม	120	121	241	7	-	8	-	2	1	7	-	-	48	25

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 4	49	45	94	3	-	2	-	1	-	2	-	-	43	21
ประถมศึกษาปีที่ 5	25	37	62	2	1	3	-	1	-	4	-	-	40	15
ประถมศึกษาปีที่ 6	46	50	96	3	-	3	1	1	-	2	1	-	37	13
รวม	120	132	252	8	1	8	1	3	-	8	1	-	40	10

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.1 – ม.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
มัธยมศึกษาปีที่ 1	62	68	130	3	2	1	1	1	-	3	-	-	42	18
มัธยมศึกษาปีที่ 2	90	81	171	4	1	4	-	-	-	5	-	-	32	7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	81	50	131	3	2	2	1	1	-	4	-	-	34	12
รวม	233	199	432	10	5	7	2	2	-	12	-	-	36	12

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
มัธยมศึกษาปีที่ 4	7	24	31	1	-	-	2	2	-	-	-	-	28	3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	5	17	22	1	-	3	-	-	-	3	-	-	38	14
มัธยมศึกษาปีที่ 6	5	11	16	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	17	52	69	3	-	3	2	2	-	3	-	-	33	9

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล- ช่วงชั้นปีที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน อ.1 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ระดับอนุบาล	68	60	128	4	-	4	1	4	-	4	-	-		
ช่วงชั้นที่ 1	120	121	241	7	-	8	-	2	1	7	-	-		
ช่วงชั้นที่ 2	120	132	252	8	1	8	1	3	-	8	1	-		
ช่วงชั้นที่ 3	233	122	432	10	5	7	2	1	-	12	-	-		
ช่วงชั้นที่ 4	17	52	69	3	-	3	2	2	-	3	-	-		
รวม	558	564	1,122	32	6	30	6	12	1	34	1	-		

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	35	34	69	2	-	-	-	2	-	-	-	-	27	4
อนุบาล 2	43	32	75	2	-	-	-	2	-	-	-	-	29	6
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	78	66	144	4	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 - ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	42	43	85	2	-	1	1	2	-	1	-	-	29	13
ประถมศึกษาปีที่ 2	45	23	68	2	-	-	1	2	-	-	-	-	50	30
ประถมศึกษาปีที่ 3	27	24	51	2	-	2	1	2	-	2	-	-	36	10
รวม	114	90	204	6	-	3	3	6	-	3	-	-	-	-

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.4 – ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 4	22	23	45	1	-	1	1	1	-	1	-	-	29	5
ประถมศึกษาปีที่ 5	22	18	40	1	1	-	-	2	-	1	-	-	40	15
ประถมศึกษาปีที่ 6	29	29	58	2	1	1	-	3	1	1	-	-	45	25
รวม	73	70	143	4	2	2	1	6	1	3	-	-	-	-

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล – ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ระดับอนุบาล	78	66	144	4	-	-	-	4	-	-	-	-		
ช่วงชั้นที่ 1	114	90	204	6	-	3	3	3	-	3	-	-		
ช่วงชั้นที่ 2	73	70	143	4	2	-	2	6	1	1	-	-		
รวม	265	126	491	14	2	3	5	13	1	4	-	-		

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ.บ้านไผ่เรียบ (ตันติโกวิทบำรุง)

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	33	29	62	2	-	1	-	1	-	1	-	-	25	4
อนุบาล 2	25	32	57	2	-	1	-	-	-	1	-	-	25	4
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	58	61	119	4	-	2	-	1	-	2	-	-	-	-

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	26	35	61	2	-	2	-	-	-	2	-	-	40	17
ประถมศึกษาปีที่ 2	20	29	49	2	-	1	-	1	-	1	-	-	26	5
ประถมศึกษาปีที่ 3	12	19	31	2	-	2	-	-	1	1	-	-	54	29
รวม	58	83	141	6	-	5	-	1	1	4	-	-	-	-

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.4 – ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 4	14	24	38	2	-	1	-	-	-	1	-	-	25	4
ประถมศึกษาปีที่ 5	6	10	16	1	-	1	-	-	-	1	-	-	58	30
ประถมศึกษาปีที่ 6	14	14	28	1	1	-	1	-	-	1	-	-	41	16
รวม	34	48	82	4	1	2	1	-	-	3	-	-	-	-

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล – ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ระดับอนุบาล	58	61	119	4	-	2	-	1	-	2	-	-		
ช่วงชั้นที่ 1	58	83	141	6	-	5	-	1	1	4	-	-		
ช่วงชั้นที่ 2	34	48	82	4	1	-	1	-	-	1	-	-		
รวม	150	192	342	14	1	7	1	2	1	7	-	-		

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ. สาขาร่วมพัฒนา

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
อนุบาล 1	34	26	60	2	-	1	-	5	-	-	1	-		
อนุบาล 2	21	9	30	2	-	-	-	4	-	-	-	-		
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
รวม	55	35	90	4	-	1	-	9	-	-	1	-		

การสาธารณสุข

มีการให้บริการด้านสาธารณสุขประเภทบริการทั่วไป โดยมีสถานบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ คือ โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 503 เตียง 1 แห่ง (โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต) โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 60 เตียง 2 แห่ง (โรงพยาบาลกลาง และโรงพยาบาลป่าตอง สถานีนอนามัย จำนวน 21 แห่ง ศูนย์บริการเทศบาล จำนวน 3 แห่ง สถานบริการเอกชน จำนวน 3 แห่ง

จำนวนสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต

สถานพยาบาล	อ.เมือง	อ.กลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลทั่วไป (แห่ง/เตียง)	1/503	0	0	1/503
โรงพยาบาลชุมชน	0	1/60	1/60	2/120
สถานีนอนามัย (PCU)	9	10	2	21
คลินิกเวชกรรม	59	60	12	77
คลินิกกายเวชกรรมเฉพาะทาง	32	0	3	35
คลินิกกายภาพบำบัด	3	0	0	3
คลินิกเทคนิคการแพทย์	4	0	0	4
คลินิกทันตกรรม	40	2	10	52
คลินิกทันตกรรมชั้น 2	1	0	0	1
คลินิกการแพทย์แผนไทย	4	2	0	6
คลินิกการพยาบาลผดุงครรภ์	1	0	0	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	95	20	50	165
ร้านขายยาแผนโบราณ	9	3	0	12
สหคลินิก	1	1	0	2

บุคลากรด้านสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีอัตราบุคลากรทางด้านสาธารณสุข รวมทั้งสิ้น 1,589 คน แยกเป็น

แพทย์	จำนวน	286	คน
ทันตแพทย์	จำนวน	57	คน
เภสัชกร	จำนวน	63	คน
พยาบาล	จำนวน	771	คน
ผู้ช่วยพยาบาล	จำนวน	247	คน
เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอื่น ๆ อีก	จำนวน	165	คน

ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากข้อมูลคดีที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2551 พบว่า มีการแจ้งความในคดี อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญจำนวน 81 คดี คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 344 คดี คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 835 คดี คดีที่น่าใส่ใจ 413 คดี และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 3,845 คดี

ตาราง เปรียบเทียบสถิติคดีที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

ประจำเดือน มกราคม – ธันวาคม 2550 เปรียบเทียบกับปี 2551

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 50	ม.ค.-ธ.ค. 51	เพิ่ม/ลด
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	42	47	+5
- ปล้นทรัพย์	10	5	-5
- ชิงทรัพย์	19	29	+10
- ลักพาเรียกค่าไถ่	-	-	-
- วางเพลิง	2	-	-2
รวม	73	81	+8
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	42	47	+5
- ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	13	4	-9
- ทำให้ตายโดยประมาท	1	5	+4
- พยายามฆ่า	65	67	+2
- ทำร้ายร่างกาย	199	195	-4
- ข่มขืนกระทำชำเรา	29	26	-3
รวม	349	344	-5
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน			
- ลักทรัพย์	645	660	+15
- วิ่งราวทรัพย์	67	69	+2
- ริดเอาทรัพย์	-	-	-
- กรรโชก	3	5	+2
- ชิงทรัพย์	19	29	+10
- ปล้นทรัพย์	10	5	-5

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 50	ม.ค.-ธ.ค. 51	เพิ่ม/ลด
- รับของโจร	7	15	+8
- ทำให้เสียทรัพย์	58	52	-6
รวม	809	835	+26
4. คดีที่น่าสนใจ			
- โจรกรรมรถจักรยานยนต์	119	67	-52
- โจรกรรมรถยนต์	23	33	+10
- โจรกรรมโคกระบือ	-	-	-
- โจรกรรมเครื่องมือเกษตร	-	-	-
- ปล้นชิงรถยนต์โดยสาร	-	-	-
- ปล้นชิงรถยนต์แท็กซี่	-	-	-
- ข่มขืนและฆ่า	-	-	-
- ลักพาเรียกค่าไถ่	-	-	-
- นื้อโกง	86	102	+16
- ยักยอก	151	211	+60
รวม	379	413	+34
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย			
- อาวุธปืน	207	270	+63
- การพนัน	1,129	1,060	-69
- ยาเสพติด	1097	1431	+334
- ปราบปรามการค้าประเวณี	961	1073	+112
- มีและเผยแพร่วัตถุลามก	38	11	-27
รวม	3,432	3,845	+413

ด้านการเมืองและการบริหาร

การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง ภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 9 แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่(ตร.กม)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม)	ตั้งเมื่อ	จำนวน	
				ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองภูเก็ต	224.000	1	พ.ศ.2481	8	44
กะทู้	67.034	10	พ.ศ.2457	3	13
ถลาง	252.000	19	พ.ศ.2441	6	46
รวม	543.034	-	-	17	103

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 มีประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 159,241 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งถือได้ว่ามีส่วนค่อนข้างสูง ส่วนการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551 มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 108,897 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 108,540 คน คิดเป็นร้อยละ 54.08

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
1.ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	214,329	100
2.ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	159,241	74.30
3.บัตรเสีย	4,066	2.55
4.บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	15,772	9.90

ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551

ประเภท	ผู้มีสิทธิ	ผู้มาใช้สิทธิ	ร้อยละ
1.นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	202,056	108,897	53.89
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	200,717	108,540	54.08
- อำเภอเมือง	122,846	62,366	50.77
- อำเภอถลาง	50,201	33,025	65.79
- อำเภอกะทู้	27,670	13,149	47.52

ตามมาตรา 39 พ.ร.บ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุมรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดรองจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ข้อมูลแผนอัตรากำลัง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ลำดับที่	ส่วนราชการ	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	รวม
1.	สำนักปลัดฯ	31	7	65	103
2.	กองกิจการสภา	12	-	-	12
3.	กองแผนฯ	17	-	1	18
4.	กองคลัง	28	-	4	32
5.	กองช่าง	43	45	106	194
6.	กองพัสดุและทรัพย์สิน	16	-	1	17
7.	กองการศึกษาฯ	27 ข้าราชการครู 184	3	182	396
8.	กองการท่องเที่ยวและการกีฬา	21	-	47	68
9.	กองสาธารณสุข	26	-	-	26
10.	หน่วยตรวจสอบภายใน	5	-	-	5
	รวม	410	55	406	871

ข้อมูลด้านงบประมาณการคลัง

รายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้รับ

สัดส่วนของเงินรายได้จากการจัดเก็บเองต่อรายได้ที่ได้จากส่วนกลาง						
แหล่งรายได้	จำนวนเงิน					
	ปี 2549	ร้อยละ	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2551	ร้อยละ
1. รายได้ที่ได้จากส่วนกลาง	513,047,010.80	74.90	559,254,361.18	77.63	613,422,614.56	76.84
2. รายได้จากการเก็บเอง	171,903,432.20	25.10	161,161,350.42	22.37	184,854,817.70	23.16
รวมรายได้ทั้งสิ้น	684,950,443.00	100	720,415,711.60	100	798,277,432.26	100
สัดส่วนรายได้จาก ส่วนกลาง : รายได้จากการ เก็บเอง	7:3		7.7:2.3		7.7:2.3	

ความสามารถในการหารายได้จากการจัดเก็บเอง						
แหล่งรายได้จากการจัดเก็บ เอง	จำนวนเงิน					
	ปี 2549	ร้อยละ	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2551	ร้อยละ
1. หมวดภาษีอากร	66,163,013.41	38.49	57,138,921.96	35.45	67,227,606.77	36.36
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและ ใบอนุญาต	73,706,390.22	42.88	76,321,422.57	47.36	82,371,966.83	44.57
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	28,785,640.57	16.75	25,322,123.89	15.71	32,796,450.10	17.74
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	3,123,848.00	1.82	2,348,782.00	1.46	2,392,886.00	1.29
5. หมวดรายได้จากทุน	124,540.00	0.07	30,100.00	0.02	65,908.00	0.04
รวม	171,903,432.20	100	161,161,350.42	100	184,854,817.70	100

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1. ตาม พรบ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546

มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขต อบจ. ดังต่อไปนี้ (มาตรา 45)

- (1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (3) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตาม พรบ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาพตำบล
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวง(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ.ศ. ๒๕๔๐

ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

- (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) บำบัดน้ำเสีย
- (๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) วางผังเมือง
- (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
- (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ

- (๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด
- (๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ และสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร
- (๑๓) จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณูปการ
- (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค
- (๑๕) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล
- (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ
- (๑๘) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. อำนาจหน้าที่ตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ตามมาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่น ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
2. การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การจัดการศึกษา
7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
11. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
13. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ

14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
16. การสร้างและบำรุงทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
17. การจัดตั้งและการดูแลตลาดกลาง
18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
24. จัดทำกิจกรรมใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
27. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
28. จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4. อำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวมและไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

ข้อ 2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(4) การส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(6) ให้บริการด้านเทคนิควิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ 3 การสนับสนุนงบประมาณให้แก่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จะกระทำได้แต่เฉพาะกรณีที่อยู่ใต้นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องดำเนินการเอง แต่ไม่สามารถดำเนินการเองได้ เนื่องจากเป็นงานปฏิบัติซึ่งจะต้องใช้เทคนิควิชาการสูง และหน่วยงานของรัฐนั้นมีความสามารถที่จะ

ดำเนินการ ได้ดีกว่าและผลของการให้การสนับสนุนนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การสนับสนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด จะกระทำได้เป็นกรณีที่เร่งด่วนและจำเป็นหากไม่ดำเนินการจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประชาชน การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

5. ข้อสังเกตจากคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น

ศาลปกครองขอนแก่นคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ 354/2546 คดีหมายเลขแดงที่ 22/2547 โดยสรุปสาระสำคัญของการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว ว่า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในภาพรวมของจังหวัดและภารกิจที่มีความคาบเกี่ยวระหว่างพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป และประสานงานให้ความร่วมมือและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ตลอดทั้งดำเนินการในกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่กว้าง เป็นกิจการที่ต้องการความเป็นเอกภาพ และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องความสามารถของหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กจะกระทำได้

เมื่อมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เช่นนี้แล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามเดิมดังที่เคยปฏิบัติมาโดยถือว่ายังคงสามารถทำหน้าที่ได้ทุกอย่างตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2542 กฎกระทรวง(พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว แต่การจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นภารกิจซ้ำซ้อนในพื้นที่เดียวกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องถูกจำกัดขอบเขตให้มีอำนาจหน้าที่ในการทำบริการสาธารณะตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเท่านั้น